

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
 Hat hóra . . . . . 2 frt 50 kr.
 Három hóra . . . . . 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók
 a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 kr.
 kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. fizetendő.
 Délyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Vélünk összekötöttesben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetünk, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen: hetenként egyszer.

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
 (Takaréki- és Hitelintézetű épület) kérjük utasítani.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR

— vasárnap reggel. —

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

A nagyszombat-krakói ut.

Ugyan miközünk nekünk a nagyszombat-krakói uthoz, gondolhatja magában lévai laktársunk; hisz Nagyszombat távol van tőlünk; Krakó pedig szinte annyira, mint Makó Jeruzsálemhez; hát csak nem kívánják tán a nagyszombatiak és krakóiak, hogy helyettök az utról mink lévaiak és ne ők gondoskodjanak, annál kevésbbé, hogy sem a nagyszombati, sem a krakói ember nem szokott városunkba jönni, járnai menni, különösen mikor már a vasuti közlekedés oly terjedelmes, hogy nélkülünk érintkezhetnek és közlekedhetnek a nélkül, hogy mi valaha eszökbe is juthatnánk.

Hát az bizony igaz, hogy sem a nagyszombatiaknak, sem a krakóiaknak erre az utra nincs szükségük; de van nekünk lévaiaknak; nem azért, hogy Nagyszombat, vagy Krakóba mehessünk, hanem hogy városunkon átmehezzünk, s a közlekedés mindenkor szabad és biztos legyen.

No, de hiszen ez az ut állami ut, hát annak fenn és jókarban tartása nem minket, hanem a magyar államot illeti.

Hát az igaz; de mikor a magyar állam nem bír, nem rendelkezik olyan utipénzalappal, melyből ezt kellően fentarthassa, a kívánatos, nekünk és a közlekedőknek tetszőleg állapotba hozatalát a forgalom követeli, azért szükséges, hogy mink lévaiak magunk is gondoskodjunk róla.

Nos, hát mi lévaiak magunk gondoskodjunk egy utvonal olyszerű jókarba hozásáról s fentartásáról, melyre az államnak nincs elegendő alapja: hát nekünk tán több és jobb módunk van, mint az államnak?!

Ugyan ne izéljen felszólaló barátunk; elment a sütnivalója, mikor azt terjeszti elő, hogy mink, lévaiak csináljunk, s tartsuk jól fel azt az utat, melyet az állam magáénak vall és el-

ismer, s melyet ő, maga az állam eddig is mindig fentartott, és róla minden tekintetben gondoskodott! És melyhez mink törvényszerint évenként adózunk és adózunk. Ugyan mi csoda osztóigazság volna az; hogy mink azt az utat tegyük jóvá, s a biztos közlekedésre minden időben alkalmassá, mink, kiknek sem elegendő erejük, sem kellő hatalmuk az ut fentartására s folytonos tartozására nincsen?!

És, hátha ezt az utat az állami keretből kiveszik és a vármegyei, vagy a községi osztályba s körbe helyezik: hát akkor nem a város terhére fog szálni?!

Az állam hatalom, kétségtelen azt megteheti. De ezen hatalmi eljárással azért az ut ki nem építtetnék; csak oly lépés tétetnék, mely az osztóigazsággal ellentétbe jönne, s mely a forgalom s közlekedés tekintetében s a jólét előmozdításában nagyon megbozszulná magát, s mely az állam érdekében káros volna, s egy községet, tán egy nagy vidéket érzékenyen károsítaná, sujtaná.

A kérdéses nagyszombat-krakói utvonal egész terjedelmében oly községeket s városokat érint, melyek ezen utvonalnak fentartására s jókarba hozására önerejükkel s állami segély nélkül képtelenek, azért történt már az a régi időkben, hogy az állam maga vette át ezen utnak a gondozását.

Hogy ezen utvonal régi nagy fontossága az által, hogy a bányászati ipar hanyatlott, némüleg alább szállt; még nem következik, hogy az ut fentartási gondozása is leszálljon, sőt ellenkezőleg arra kell mindeuknek és így az államhatalomnak is törekedni, hogy annál jobbau tartassék fel, mert egy nagy vidék kereseti forrásának emelésére szolgál, melyből a mostoha viszonyok egy részt elvettek, s azt a nagy vidéket károsították. Lehetetlen,

hogy ezen állapotot az állam figyelmében ne tartaná.

Igenis tartja, mert ugyan e tárgyban városunk részéről a m. kir. közlekedési miniszteriumnál tisztelgő küldöttségünk megnyugtató reményt nyert arra, hogy ezen városunkon átmenő vonalrész kiépítették s kellő használatba helyeztetik.

Ép azért teljes megnyugvással várjuk a nagyszombat-krakói utnak oly helyrehozását, mely a nagyközönség közlekedési igényeinek megfelel.

Milyen volna legcélszerűbb és legjobb, arról a jövőben mondjuk el a tapasztalatok után szerzett nézeteinket.

A lévai kaszinó-estélyekről.

— Kövér Antal. —

A 40-ik szám márcz. 13-án nemzeti önállásunk évfordulójának (márcz. 15-nek) mintegy előestéjén, Mezey Károly pénzügyigazgatósági titkárnak „a germanizmus” című érdekes felolvasása valóban megérdemli, hogy a „nyelvében él a nemzet” jellegével örökké emlékeztünkbe vessük. — Február 13-iki a 39. számú estélyünk, mely alkalommal dr. Brach Ferencz megyénk köztisztelendő főorvosának „a lég, víz és mozgás” című tanulmánya lön felolvasva, örösbetűkkel van beírva a kaszinó „aranykönyvébe” s közös elhatározással az „aranykönyv” élvülhetlen lapjain örökítjük meg hölgyeink nevét, ha ami jó tanácsokat: „a dolgozóháló szobák, s „fűzők”-re nézve emlékükből elmosódni nem hagyják. — 38-ik estélyünket dr. Mészáros Károly nyitrai ügyvédjelölt „emlékeim” című humoros felolvasása képezte.

1889 ben üres lapokra találunk a kaszinói estélyek történetében. Az évet jól kezdtük ugyan; a lévai dalárdának január 1-én tartott rendkívüli fényes hangversenye, melyen a „vegyes” karok hódító hadjárata előtt kapituláltunk, — jobb reményekre jogosítottak. Azonban Rudolf trónörökösnek

január hó 30-án történt halálesete megrendítette Magyarország szívet s nem bírtunk szabadulni a fájdalomtól, mely a dicsőült királyfi elvesztésében reánk nehezült.

1888. évben az estélyek IX. ciklusa 37-ik számban, december 19-én Szalay Gyula, most főegyházi főgimnáziumi tanárnak „rajzok a Balaton vidékéről” — czímen tartott élvezetes felolvasással nyert befejezést. 36-ik estélyünkön Kriek Jenő képezdei tanár, november hó 29-én „Nehány lap a zenetörténelemből” című felolvasással ragadta meg figyelmünket. — 35-ik szám alatt, november hó 8-án Cserei József temesvári főgimn. tanár Görögország mythikus ege alá vezért bennünket s az örökbecsű görög klasszikusok egyik remekét „Sophokles Antigoné” jét mutatta be. 34-ik számunkban, márczius hó 22-én Holló Sándor képezdei tanár a „Bars” szerkesztője, „A feudalizmus és konfesszionalizmus” című felolvasásában a rendi és felekezetiességet ismertette, szemünkre hányta: mintha (?) még ma is kapkodnánk a czimzés és címerek után. — 33-ik estélyünkön, február hó 25-én, boldogult Schleifer Ármán lévai ág. ev. lelkész, finn testvére-pünknek „Kalevala” című nemzeti époszát ismertette.

1887. évben estélyeink VIII. ciklusának utolsó, 32. számát december 17-én Szölgymy Ferencz, jelenleg miskolci főgimnáziumi tanárnak „szerepek harcza” című érdekes költői beszélyre képezte. 31-ik estélyünkön, november 24-én Bathy László lévai plebános „Az alvás és álom” című tanulmányával ismertette a természet törvényeit. 30-ik számunkban február 10-én Konkoly Sándor, kerületünk országgyűlési képviselője a „Thamáról” című felolvasásában az ő ismert jó kedélyével humorizált; sziporkázott, gyöngyözött annak minden része, melyben kereste a „thémát” — kedélyünk felderítésére. 29. számunkban január 20-án Gusztafy Endre főgimnáziumi tanár „a természet szépségéről” tartott igen élvezetes disszertációt.

TÁRCZA.

Hymen és Terpsichore.

Farsangi tanulmány.

— Irta: Mártonffy Imre. —

— Ez a Miczi negyedik farsangja, jegyzé meg a grófné melancholikus mosolylyal, mely mosolyt a beavatottak igen jól értettek.

— Az ötödik, — viszonzá Miczi grófkisasszony és bátran nézett nagynénje szeméi közé, ki társalkodónéja és nevelőnéje volt egy személyben.

— Valóban? kérdé a grófné mama oly elegikus hangon, mely azt sejtette, hogy „annál rosszabb.”

— Meg nem foghatom, hogy Nyáriéknak minő receptjük volt, folytató a mama gondolatokba merülve, miközben ragyogó gyémántgyűrűjét fehér ujjáról feljebb tolta, — alig vitte leányait egy farsangon bálba, már is férjhez adta. Az én leányaim nem csunyak; ellenkezőleg szépek, szeretetreméltóak . . . hosszú sóhaj egészíté ki a bevégezetlen mondatot.

A két grófkisasszony, Miczi és Tini szép üde arczát sötét pir lepte el.

— A mai bálon angazálva vagytok-e a kotillionra. Kürthy Pistával? kérdé a nagynéni fontos arczccal.

— Én gróf Galanthay Gáborral tánczok és Tini Kesselökeőy Arisztiddal, — mondá az idősebbik grófkisasszony.

— Arisztid miért nem angazált téged? kérdé a mama szigoruan Miczitől.

— Ah igen! — viszonzá a kérdezett leányzó elpirulva, — de én Gábornak ígertem oda erre a farsangra valamennyi kotilliont.

— És ekkor Kesselökeőy maradt rém, mondá az alig tizenhétéves Tini nevetve.

— Mily ügyetlenség, bosszankodott a mama. Ezt valamiképpen helyre kell hozni, jóvá tenni gyermekem. Neked Kesselökeőyről nem szabad lemondanod, érted? Tini tánczoljon akivel akar, ő nála az még mindegy.

Kesselökeőy jó parthie. Rendkívül gazdag zsenri és tekintélyes földbirtokos. Galanthay Gábor gróf ellenben tönkrejutott magnás, ki gyámság alatt áll és évi tartásdíjat kap t. A grófné mama pedig azon volt, hogy előbb az idősebbik leányát juttassa főkötő alá, mert a főuri házasságoknál ez így szokott lenni, ott „sorba megy.”

Este ott látjuk a grófkisasszonyokat a bálteremben, fehér ruhában, szomorú arcz kifejezéssel és lehorgasztott fővel, — mert a mama észjárásával sehogyse tudnak meg egyezni, — úgy ülnek ott, mint az esőtől elázott hóvirág. Senki se gondolná, senki se olvasná le arczukról, hogy ők mulatni jöttek, azt látjuk inkább, hogy — valami súlyos kötelességet kell teljesíteniök. De vajjon élvezetnek nevezhető-e az, egy fiatal leányra nézve, midőn farsang végén a mama mint egy vizsgálóbíró törvényszéket tart és összevonja a látottakat és hallottakat, egy-egy könnyelműen kiosztott kotillion, — vagy egy-egy meggondolatlanul kockázott mosoly miatt?

Hol marad az őszinteség a nyilttság, mely a fiatal leány legszebb ékessége, ha a családokban ily szigorú konzervatív szellem uralkodik s ha egy bájos, fiatal grófkisasszony a farsang végén ezt hallja a mamájától:

„A leányom az egész farsangon kedvesen és szeretetreméltóan viselkedett a férfakkal szemben és nem az ő hibája, hogy valamennyi kérő csak elhaladt mellette.”

Ha nem is nyiltan fejezik ki magukat, de ehhez hasonlóan nyilatkoznak minden körben. Minél kevesebb táncmulatságon vesz részt egy fiatal leány, annál nagyobb reményeket táplál a mama az estélyen. Itt egy csomó nagynéni és barátnő veszi körül néma csodálattal a fiatal tánczosnőt. A nagymama pedig kijön szobájából és magasra emelt kézzel fenyegetődzik:

— Leányok, aztán mi hódítsatok!

Igen, kedves nagymama, a te ifjúorodban, a régi jó időkben, mikor még a legszegényebb pesti házban is tartottak családi házmulatságokat, melynek rendezéséhez egy darab borjucímér és néhány táll fánk utig elég volt, biz akkor másképmint, mint ma. A fiatal emberek mind jó barátok voltak, nem csoda, hisz gyakran összejöttek így esténként. Mimi és Tini már napok előtt vasalták az elpusztíthatatlan fehér mollruhájukat, melyben a fiatal doktor ural, vagy dijnok ural tánczoltak és kitünően mulattak. Oh az igénytelenség elveszett paradicsoma! A mai modern ifjúság bámul ezen, mintha egy rég elfeledett mósét mondanának el.

Rége Hymen istennek a táncztermekben nyit esatája volt, mert szerette a fesztelenséget és az ártatlan bizalmasságot. A szere mes leányka époly bájos és kedves volt, mint megközelíthetlen s nem olyan, mint a költséges, drága ruhába bujtatott mai tánczosnő.

Két évtizedtől óta, mondhatni, Budapesten a kevésbbé vagyonos, házaknál nem is tartanak házi mulatságot, vagy ha igen, évente egyszer, mert az ily mulatság költségei oly magasra rugnak, hogy azt egy sok tagból álló család nem bírna ki. Aztán meg ki találna magát jól olyan helyen, hol üresfejű, heuczegő gigerlik rontják a levegőt, kik a legelőkelőbb szalonokban életunt arczccal, habozva, hogy vajjon tánczoljanak-e vagy se, ide-oda sétálnak. Mit szóljunk a régi időkről, midőn rögtönzött tánczolóhelyen, szűk szobácskában forgatták a fiatal emberek tánczosnőiket?

Azért növekszik ma az eladó leányok száma, s azért emelkedik a szabó kontója is, mert ha élvezetet akarunk leányainknak nyújtani, nyilvános mulatságba kell vezetnünk, hol nagyon természetes, nem házias, hanem drága ruhában kell megjeleniök. A mamának, vagy a gardedamnak is elegáns öltözetet kell venniök, nem olyat mint otthon, a házi mulatságokon. Mind-mellet sok fiatal leány hosszú, megnyult arczccal jön a bálterembe, mert a tánczosok és tánczosnők nagyobbreszt ismeretlenek. Ha be is mutatja magát egy-egy tánczos, érhetetlen név hallatszik a fiatal leány fülebe és alig

1886. évben, estélyeink VII. ciklusának utolsó, 28 ik számát december 18-án dr. Karafiáth Máriusz orvostudornak, „az állatok lelkeiről” tartott nagyérdékű felolvasása képezte; sajnáljuk, hogy a felolvasást lapunk hasábjain nem találhatjuk meg. A 27 ik számban, november 27-én Hévízy János, országgyűlési képviselő „a cigány-móresz”-ra oktatott bennünket jóízű humorral telített felolvasásában 26. számunkat, november 6-án Kobzy János főgimnáziumi tanárnak „A nőknek a költők ből” című válogatott irodalmi termékek felolvasása képezte. 25 ik számunkban január 28-án dr. Halasy Kálmán temesvári képezdei tanárnak „A természettudomány fejlődése” című értekezése töltötte ki.

1885. év estélyeink VI. ciklusát öleli fel, melynek utolsó számát, a 24-et dec. 15-én élveztük Konkoly Sándor orsz. képviselőnek „A legkedveltebb kormányforma, vagy mi van a sifonérban?” címmel tartott humoros felolvasásában. 23-ik számunkat, febr. 5-én Holló Sándor tanárnak „a párbajról” írt társadalmi polémia töltötte ki. 22. számú estélyünkön január 15-én, Bakó István zsolnai gimn. tanár „A magyar-nőkről” tartott érdekes felolvasást.

1884. év volt estélyeink V-ik ciklusa, mely a 21-ik számmal dr. Novotny Imre által felolvasott, Pálmay Ikának „a városi életben” című rajzával lón berekesztve; — ezt megelőzőleg 20. estélyünkön febr. hó 28-án dr. Fekete Gyula, kir. táblai bíró tartott felolvasást a nőnevelésről, melynek címe volt „Eszmének a nőnevelés köréből”. — 19-ik estélyünk, február 7-én szintén a szépnem kultuszának van szentelve, mely alkalommal Vass Károly trencsényi főgimn. tanár „A római nők neveléséről” értekezett. 18-ik számunkban január 17-én Travnik Zsigmond trencsényi főgimn. tanár olvasta fel esztétikai értekezését „Az izlésről.”

1883. évi kaszinó estélyeink IV. ciklusa két számot tüntet fel, és pedig a 17. szám alatt, dec. 13-án dr. Frommer Ignác, orvostudor látjuk a felolvasó asztalnál, ki „A légköri por és annak hatásáról” tartott tanulságos előadást. 16-ik számunkban nov. 29-én ismét Konkoly Sándor orsz. képviselő humorizált „A szerelem nyelvéről.”

1882. év estélyeink III-ik ciklusa, egyike volt a legtermékenyebbeknek, melynek 15-ik számát Holló Sándor képezdei tanárnak „Petőfi szerelméről” tartott felolvasása képezte; — 14. számunk-

ban, november 23-án Frank Ferencz a budapesti kegyesrendiek érdemes házfőnöke „A természettudomány-köréből” tartott szabad előadást. 13-ik számunkban, mérezius 23-án dr. Halasy Kálmán temesvári tanár „A telefont” ismertette. 12-ik számunkat, marc. 9-én Jaross Ferencz tanítónak „A lévai magyar nyelv” című humoreszke képezte. 11-ik számunk febr. 26-án dr. Fekete Gyula kir. táblai bírónak „A lukszus és köztjölét” című, nagyobb szabású társadalmi tanulmányával lón feledhetlenné téve. 10-ik szám alatt febr. 26-án dr. Frommer Ignác „A villanyosságáról” tartott élvezetes előadást. 9-ik számunkban, január 26-án dr. Novotny Imre „A házasságról” olvasott fel.

1881. év kaszinó estélyeink II-ik ciklusa úgy látszik kaszinónk újabb fellendülésének életnyilvánítását képezi; arra enged következtetni az estélyek gazdag sorozata, melyet a „Bars” sárguló leveleiről a következő sorrendben böngésztek ki: 8-ik számunk, december 1-én Medveczky Sándor gyógyszerésznek „Természettudományi tanulmány a méhek életéről” tartott s köztetszettel fogadott felolvasása képezi. 7-ik számú estélyünkön, november 17-én Mácsay Lukács „A két Vesselényi életéről” olvasott fel — 6-ik számunk márc. 31-én boldogult Szabó Lajos ref. lelkésznek felemelt szelleméről tanuskodik, ki ez alkalommal a „házasság fejlődéséről” értekezett. 5-ik számunk márc. 17-én Frank Ferencz bpesti k. r. házfőnöknek „Égésről, az égés terményeiről, a gázokról” tartott szabad előadást foglalja magában. 4-ik estélyünkön dr. Novotny Imre „A vöröskereszt-egylet” érdekes ismertetésével töltötte ki; 3-ik számunk febr. 17-én, dr. Frommer Ignác orvostudornak „A vizről” tartott szabad előadása volt. 2-ik számunkban, január 20-án, Konkoly Sándor orsz. képviselő „A magyar társadalom” című humoreszkjével mulattatta a szép számban megjelent közönséget.

Ejutottunk végre kaszinó-estélyeink utolsó, — illetőleg első ciklusáig; eljutottunk a lapoknak születési pillanatához; elfogytak a sárguló lapok s így megszakadt a fonal, mely kaszinó-estélyeink megírásának befejezéséhez, könnyen, biztosan vezetelt.

A nyomtatott sorokat, a jól mélyített termő barázdákat azonban szerencsémre felváltja a régi kaszinó egy viharezett kor-

tört meg a bemutatási és udvariassági formáság jege, elhagyják egymást és ki tudja talán sohase találkoznak az életben. Vagy ha találkoznak is, másnap nem ismernek egymásra. A legrosszabb a dologban az, hogy a táncz csinos muzsája a nagy elitebálok nem érzik magát jól, mert a tágas teimeket, a pompás tükröket, falfestményeket, melyek ott szeméi elé tárulnak, nem bírja megszokni. Aztán az etikett szigorú szabályai azt parancsolják, hogy a titokban mozgó és tánczra vágyó izgekony lábacskákat nyugodtan kell tartani egészen, egy-két óráig éjjel után, a midőn a pompás felvonulás vagy a szertartásos ünnepélyesség véget nem érnek és míg a táncz kezdetét nem veszi.

A okról az esetekről, hogy némely fiatal leány, mely szívfajdalmat, csalódást szerrez magának, tapasztalatlanságával, mely könnyelmű lépésre képes, arról most hallgassunk. Azonban az tagadhatatlan tény, hogy a mai fiatalság nagy része a farsangi vigamaktól húzódik és visszavonul.

Az oly anya, kinek érzeke van, a világ szokásai iránt, az nem fogja leányát „vásár”-ra vinni, hogy minden örömét elrontsa. A „czié”, melyet az anya elérni akar, a fiatal leány előtt mindig ismeretlen legyen a fiatalság, a szüziosség zominceza érintetlen maradjon. Hymen és Terpsichore örök időktől fogva jó barátok voltak, de ezavukat nem mindig tartották meg, akár csak a mai „jó barátok”-nál, kiknél az ilyesmi nem is megy esem'nyszamba.

A mi fiatalságnak az legyen az iránya, hogy a bálteremben kikémelje, ki losz a jóvendőbelije.

Tisztelet azonban fiatal leányainknak, kiknek első életörömüket, szerelmüket gyöngyvirágillatos balzsam tölti be; tisztelet az ő

jámbor gondatlanságukért, mely minden számítás nélkülöz s ártatlan vidám-ág lopózik szíveikbe.

Ne nehezítsék meg Hymengyors lépkeit, ne ócsárolják őt ártatlan kaczagásokkal, ne akadályozzák meg az ő tapasztalt és megfontolt cselekedeteit és — ki tudja, tán akkor Terpsichore és Hymen hamarabb találkoznak össze.

Egy ember, a ki házasságban utazik.

— Bolondos história —
Irta: **Syrius.**

Odahaza a nagynénem, ki a szolgálótól mindent megtudott, kilelte a hideg.

— Jaj öcsém, — nyögte fajda misán, — meghalok! Érzem meghalok! . . .

— Ugyan ne okoskodjék, — vágta a szavába, — van is nekem most kedvem örülni!

Azután elaludtunk mind a ketten. Én folytonosan átlótt fejeikről ámodtam Halottam, a mint a kántor borizú hangján énekelte a „Zirkum dederunt”-t, hallottam, a mint a kappan hangu káplán hajtogatta a „Kyrie eleison”-t és hallottam a koporsómra hulló göröngyök tompa zuhogását. Marczangoló kinok között ébredtem fel.

Az udvaron a kakas kuko'ékolt s a segédek zörgötték az ablakot, mert meghagyt nekik, hogy a vekkert 6 órára igazítsák.

H-mar felöltöttem s kint voltam az utcán. Egész uton bátorítottak, hogy be ne adjam a derekamat s ki ne béküljek, szégyen lenne Mucsára ezt a kínálkozó alkalmat elkerülni, mert így legalább belekerül neve a lapokba. Az egész hirt már meg is fogalmazta Méreg Zsiga, a gyógyszerész gyakoronok s benne az iráshibákat Éhes Gabi segédtanító kikorrigálta. A mint

mányosának iránytűje, a lévai kaszinó-estélyek megnyitóját, tehát első felolvasásának kézírata.

E lapok szerkesztőjének sikerült ezen becses kéziratot a feledés homályából kiemelni s az írónak, közéletünk egyik jelesének szívességéből, e felolvasást lapunk legközelebbi számában közölni fogjuk. — A kézirat tesz tanúságot arról, hogy:

1872-ben tartott felolvasás, vagy felolvasások képeztek a kaszinó-estélyeink I. ciklusát, melynek I-ő — talán egyetlen — száma volt s ezt lapunk t. olvasóinak jövő számunkban mutatjuk be.

Budapest, 1894. január 25.

— Mentelmi ügyek a képviselőházban. — Ellentünetés készítőféltében. — Földalatti villamos vasut. — A főváros közgyűlése. — Az egyetemi félév vége. — Világeseemények. —

Egy igen érdekes vita után a képviselőház rövid pihenőt tart. Egy képviselőnek mentelmi ügyét tárgyalták s minthogy elegendő precedensek hiányában a mentelmi jog kérdése teljesen tisztázva még nincs, határozat is hozott, hogy a mentelmi bizottság ezen jog részletes körüírásával tegyen jelentést a háznak. A polgári házasság javaslatának bizottsági tárgyalásai is befejeződtek. A javaslat végleges eldőltség a közvélemény csak nem akar nyugodni. Most, alighogy megtartott a katolikusok nagygyűlése a vigadóban, sokan a fővárosi törvényhatóság tagjai közül egy ellentünetést terveznek, demonstrációt akarnak a reformok mellett, a mely kifejezést nyerne egy szintén Budapesten a közel jövőben megtartandó nagygyűlésen.

A főváros tegnapi közgyűlésén is igen érdekes dolgok kerültek szőnyegre. Első sorban is pályázat lón hirdette az alpolgármesteri állásra, azután az Andrássy uton létesítendő társas-kocsi vállalat kérvénye jött szóba. Egy belga vállalkozó nyújtott be ajánlatot, ezzel szemben pedig legújabbán a villamos vasuti társaság földalatti villamos vasut létesítésére tett ajánlatot. Ez a terv valóban igen figyelemre méltó s jöllehet a közgyűlés az omnibus-vállalkozó ajánlatát fogadta el, igen valószínű, hogy a felsőbb fórum a másik nagyszerűbb terv elfogadása mellett fog dönteni. Tárgyalták ezenkívül a szemét kiszállító vasut ügyét, egyes utcák, létesítendő körutak tervét. E tekintetben több kiváló mernők és építészők tiltakozás is jött a közgyűléshez, a melyben az foglaltatik, hogy az épület teikének azon szabályozási tervével, melyet egy vegyes bizottság készített és terjesztett a közgyűlés elé, egyet nem értenek. Kaptak egy körlevelet is a városatyák a nem rég alakult vizsínház részvénytársaságtól, melyben az ügy pártolására és évi subvenzió nyújtására kéretnek fel. A vizsínház ugyanis a millenniumig okvetlenül felépül, ha támogatni fogják az ügyet, ugy a színház diszes és monumentális lesz, ha nem, akkor egyszerűbb, szerényebb.

Az ezredéves kiállítás alapvető mun-

ezt elolvastam, az ambiczióm erősen sarkalt s a falu-égi Mózsához betértünk egy kis szíverősítőre, természetes, hogy a segédek is én fizettem de Bab Náczinál csak egy pohár erejéig.

— No most már jöhet a többi! kiálltotam fel büszkén.

Az a testia Bab Náci szavamon fogott.

— No Mózsai hallotta? Még egy expediciójával abból a cagnaki törkölből, — szölt oda a boltosnak.

Én hiába protestáltam, meg kellett fizetni, de nem volt többé bá orságom szólni, mert az ember a másvilágra nem szokott magával sok pénzt vinni.

Végre kiértünk a füzesbe. Mi voltunk az elsők, mert a díjnokék is betértek a Mózsához s szerencse, hogy eljöttünk előbb onnan, mielőtt ők megérkeztek volna, mert bizonyára még — kibékültünk volna ott.

Egy negyedórai várakozásra ők is kiértek. Kímérték a távolságot s mikor a kibékítés nem sikerült, kiálltotunk, kezünkben csak egy remegett a piszoly, hogy mi jndem kiesett.

A gyógyszerész olvasott.

— Egy . . . kettő . . . három . . .

Mind a ketten behunytuk a szemünket és lőtünk. De mind a kettőnk pisztolya csütörtököt mondott, mert karácsonyi mákkal volt megtöltve, mely golyó gyanánt magyar borsót fújásoltak le.

— No löj papák, én már löttem, — kiálltot rám a díjnok.

Én öt lépés advance-val a díjnok előtt tettemem s tarkón vágtam, mire ő az orromat csavarta meg, melyből kibugygyant az első vér.

— Megállj! Vér! . . . kiálltotak a segédek.

kálatai serényen folynak, s egy bizottsági tárgyaláson újabbán határozatba ment az is, hogy a kiállítás tartamára lakásiródat is rendeznek be. Holnap fog hozzá a képviselőház illető bizottsága is a millenniumi ünnepségek tervezetének tárgyalásához.

A tudomány-egyetemen most végződött az első félév s a jövő félévre a beiratkozások februárius 1-én kezdődnek. Megint egy kis vakációjuk van hát így az egyetemi polgároknak és épen a legjobbkor, a midőn kivéhetik részüket a farsangi mulatságokból. Az egyetemen még két üresedésben lévő tanszékre is e napokban hirdettek pályázatot.

A külföldi események közül különösen feszült érdeklődést keltettek a szerbiai dolgok. A válság, mint jelentik megoldást nyert, de a helyzet tisztulnak még semmiképp sem mondható. Azután sokat foglalkozik még a sajtó a német császár és Bismarck herceg kibékülésével is, ugyszintén az olaszországi eseményekkel.

Az udvar most itt van Budapesten, és öfelsége gyakran ad általános audenciákat a budai várpalotában.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **F. M. K. E.** A felvidéki magyar közművelődési egyesület barsvármegyei osztálya február hó 2-án Léva város a városháza termében közgyűlést tart, melynek tárgysorozata: 1) Az egyesület törvényhatósági választmányának az 1894.—1898. évekre megalakítása. 2) A Léva városi és lévai járásbeli helyi bizottság szervezése. 3) A helyi bizottságok és törvényhatósági választmány ügyrendének megalkotása. 4) Egyéb indítványok és folyó ügyek tárgyalása. Az egyesület jelen közgyűlésére meleg hangon meghívót bocsátott ki. S tekintettel arra, hogy az egyesület a felvidéken, a pánszlávizmus főfészkén, mebecsülhetetlen kulturális missziót teljesít, a magyar közműve ödsnek jóakarói mind számossabb megjelenésükkel tegyék imponzáusabb jelentőségűvé e gyűlést.

— **Gyászír.** Mocsy Lajos, garamvezekényi ügyvédet és családját megrendítő csapás érte. Neje született Ridegh Erzsébet szivszéhlüdesben f. hó 25-én hirtelen elhunyt. Temetése e hó 27-én délután ment végbe nagy rokonság és számos ismerős és jóbaratnak őszinte részvéte mellett. A mély gyászba borult család a követhető gyászjelentést adta ki a boldogult haláláról: „Mocsy Lajos ügyvéd s gyermekei: Zolna, Zoltán, Aba, Aranka, Attila és Jolán fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtethlen jó nőnek és. pártalan édes anyának Mocsy Lajosné, szül. Ridegh Erzsébet urnőnek, 1894. évi január hó 25-én történt gyászos kimutát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 27-én délután 3 órakor fognak a gr.-vezekényi sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Garam Vezekény, január hó 26. Áldás lengjen sirja felett!”

— **Dal'estély.** A lévai dalárda február hó 3-án pártoló tagjai részére az „Oroszlán”

De mi nem hagytuk abba, hanem beakartuk tartani a fölételt, hogy végkimerülésig, de a segédek megakadályoztak benne. Erre kibékültünk a díjnokkal és közösen a segédek ellen fordultunk, de mikor ezek meg ígérték, hogy az orvos a díjnoknak megtárgult fogát ingyen kihuzza és a dolgot titokban tartják, általános kibékülés következett be, mit este bankett követett, melynek költségeit az orvos fizette, mint hogy ő volt az egész dologban az imosztor.

A párbaj hire mindinkább nagyobb hullámokat vert, a mint a városban én beköttöt szemmel, melybe a díjnok belenyult a közben, hogy az orromat keresse, — a díjnok pedig felköttöt állal jelent meg. Söt hire ment, hogy én a Bettiért verkedtem meg. Betti és az egész Zsiros familia tul boldog volt, midőn a megyei „Riz-Tárogató” hozta, hogy a párbaj oka: „sör, sör la fém”, mit a borkereskedő, a ki a párizsi vilákiállításra el akart menni, lefordított, kinek tolmácsa Bettinél én voltam.

De én ugyan megártam a párbaj hiresztelésével, valahogy fülébe ment a Zsiros uram henteslegényének, ki megtudta, hogy az egész dolog Bettiért történt, a kinek a kezére ő komolyan számított, hitelt adott ama szampillantásoknak, melyeket Betti vetett reá, míg ő a törzsök mellett állva a húst vágta. De még szólni nem mert, nem tartotta az időt alkalmasnak, mert a hozomány disznók még nem voltak elég kövérek.

A szerelmében csalatkozott ember megvált este a sarkon, midőn hazafelé mentek.

— Hallja az ur, egy szóm volna, — szölt elem állva.

— Jöjjön a hivatalba!

— Soh se megyek én, végrehajtom én itt is!

vendéglő nagy termében társasvacsorával egybekötött dalestélyt rendez. Fesztelesség, jókedv a jelszava ezen estélynek, s évenként ritka sikerrel szokott megtartatni. Már eddig is igen sok résztvevő jelentkezett, a mi előre is biztosít egy élvezetes, vidám estély sikeréről, a melyre a vendégeket is szívesen fogadják.

— **Kinevezés.** Dr. Tejfalusy Béla, kir. járásbíróságunk tevékeny aljegyzője az ar. maróthi kir. törvényszékhez jegyzővé neveztetett ki. Sok szerencsét kívánunk a jól megérdemelt előléptetéshez.

— **Közgyűlés.** A Lévai kereskedő ifjak társulata e hó 21-én tartotta meg évi közgyűlését, melynek főtárgya a tisztviselők választása volt. — Elnökül Czirkó János választotta meg, alelnök lett: Braun Gyula, tikkár: Fried Sándor, pénztárnok: Benédek Márkus, könyvtárnok: Bányai Ferencz, háznagy Meizel Simon. Válaszmányi tagok: Roth Ignác, Hochberger József, Csordás Lajos, Blumenthal Jenő, Tennerbaum Sándor, Trebits Ignác és Kämpfer Pál.

— **A vámos-ladányi jegyzői állásra,** mely már majd egy éve üresedésben volt, a lévai főszolgabíró egyelőre Korpás János, ó-barsi segédjegyző, városunk szülöttét nevezte ki helyettesül.

— **Vámos-Ladányba** a muzslai plébános kinevezett Rudolf Béla helyébe adminisztrátorrá Czibulya Vilmos, lévai káplán neveztetett ki.

— **Estély az iparos körben.** Az iparos olvasókör mi estélyének érdekes programja a következő: 1. Felolvasás; tartja: Jaross Ferencz 2. „Oh ezek a férfiak”; vig monológ, Hosvay Hugától; előadja: Tóth Elekka. 3. Felolvasás; tartja: Farkas Ákos. 4. „Fogoly lengyel”; Csengei Gusztávától; szavalja: Pélyi Mariska. 5. „Szeretm a nököt”; vig monológ; Georges Lornitól; előadja: Nagy Gyula. 6. „A módos özvegy”; Balogh Dezsőtől; szavalja: Korpás Eszti. 7. „Sírni nem tudott”; Abrányi Emiltől; szavalja: Frisch József.

— **Jegyzőválasztás.** Garam Szőlős községben a mult heten megtartott választáson körjegyzőnek egyhangulag Lipsey Albin, az eddig ügybuzgó helyettes választott meg.

— **Véletlen halál.** Annak a rossz szokásnak, hogy sok szegény család éjjelre, hogy a meleg ki ne menjen el szokta zárni a kályha csövét, ismét áldozata lett. László-utca 153. szám alatt lakott Smreghula Pál urasági kocsis nejevel szül. Zsigó Máriával és fiával. F. évi január 20-án este lefekvés előtt az uradalmi raktárból került közsénnel megtraktált a szobában levő takaréktűzhelyet, s mikor a szén veresre izzott, azon hiszembben, hogy a meleg a szobában marad, kívülről bedugták a kályha csövét. A férjnek mindennap korán kellett a lovakat megetetni, s már hajnali 5 óra-kor az istállóban kellett lenni. Hét óra is e mult, s meg sem jött, társai ekkor elmentek érte lakására, mely azonban zárva volt, s mikor a legnagyobb zörgetésre sem kaptak feleletet, betörték az ajtót s ott iszonyu látvány tárult eléjük. Borzasztó széngőz tódult ki, a férfi arcra borulva

feküdt a szoba közepén, a nő és a fiu az ágyban látszólag meghalva. A férfit és a fiut sikerült életre hozni, s ma már vannak a veszélyn, de az asszony meghalt. 21-én temették el a közönség nagy részvéte mellett.

— **Nyitra város képviselő testülete** január 20-án ejtette meg a megüresedett állásokra a választásokat. A választás eredménye az lett, hogy a „városi kör” jelöltjei lettek magválasztva, kik nagy többséggel győztek. Várárbírák lettek: Aitner Ferencz, Boxhorn Vilmos, Cserynik Rezső, tanácsnokok: Árpássy Imre, Kovács János, tiszteletbeli orvosok: dr. Piringer Emil, dr. Ungár Samu, I. oszt. irnokok: Koromzsay Géza, Markovics Kálmán. II. oszt. irnokok: Koch Lajos és Karlának Károly.

— **Táncestély.** A Bars megyei Casino-Egylet 1894. évi február hó 1-én Aranyos-Maróthon saját helyiségében táncestélyt rendez. Kezdeté esti 9 órakor. Beéptidj 1 frt 50 kr.

— **Megkönnyített pénzeslevél.** A nagyszári postahivatalhoz Kohn Salamon garam-szent-györgyi lakos címére e hó 21-én 2300 frttal terhelt pénzes levél érkezett, melyet Bécsben Schwarz Samu kereskedő tett postára. Kohn megjelent a postán és átvette a levelet a postamesternőtől, Oklár Juliától. Kohn forgatja a levelet, öt pecsét van rajta, de mind az öt a piros színnek más-más árnyalatát váriálja. Eszébe jut a híres poszkiszilópás, gyanuja támad, s ezért két tanu előtt nyomban a posta-helyiségben felbontja a levelet, de a 2300 frt helyett csupán 1050 frtot talált. Az e-etet a poszonyi postaigazgatóságnak azonnal feljelentette, a honnan a vizsgálat egész erélyvel folyik.

— **Halálozás.** Koczab Frigyes, urad. tisztviselőt és nejét Kabina Kamilla urnót, súlyos csapás érte, 8 hónapos leánykájuk, Kamilla elvesztése által, kit a kerülhetlen halál e hó 23-án ragadott el rövid szenvedés után karjaikból. A béke anygala lebegjen a kis halott hamvai felett.

— **Néptünk pusztulása.** A dunántúli megyék lakosai panaszkodnak, hogy a lakosság száma 30—40 év óta ijesztő mértékben csökken s ennek oka az, mert nem születik annyi, mint a mennyi meghal. No, ezt mi is elmondhatjuk. A garamelléki magyar községekben a gazdának nincs több gyermeke egynél, kettő is ritkán, mert az anyagszaló javasasszonyok értik a módját, hogy ne lehessen több. Különösen azon községek, hol a reformátusság van tul sulyban, látszik meg az arány, a mennyiben a születés ugy aranylik a halálozáshoz, mint a 48 : 52. Városunk reformátussága szintén ez arányt mutatja. S általános a tapasztalat, hogy a földbirtokos nép nem hogy nem örvend a gyermekek születésének, de fél attól. A legszorosabb azonban az, hogy a törvénybűntető keze azokat az anyagszaló kuruzslókat, a kikről nyilván megvagyunk győződve, hogy azok, nem tudja utolérni, mert társadalmunk ilyesmit családi titoknak tartván akkor sem akarja bevallani, ha életveszélyes baja támad is belőle.

— **Ahol nincs pótdadó.** Ilyen boldog vármegye talán csak egy van nem csak

egész Magyarországon, hanem egész Európában. Ez az Bács Bodrogh vármegye. A mult évben is a legkisebb pótdadót fizette az országban, csupán 06 százalékos, az idén azonban vagyoni állapotá annyira gyarapodott, hogy nem szorul pótdalóra és sajátjából képes ellátni a közigazgatást. Irigyelhetjük is boldog polgártársainkat mi, kik 33% pótdadót fizetünk.

— **Fináncznak tilos dohányozni** ezentul a vártán. Egy napokban kibocsátott pénzügyminiszteri rendelet ugyanis megtiltja, hogy a pénzügyőrök a vártán dohányozhassanak. Most már igazán nem fogjuk tudni, hogy mi lesz ezentul az elkobzott szüzdohánnyal!

— **Uj vallás.** Ujabb időben, mikor a különböző vallásfelekezetek annyira elszaporodtak, nem igen respektálják az „egy akol, egy pásztor” új testamentumi jelét, mert Waweryl nevű északamerikai államban Brodbeck Adolf új vallást alapított, a melynek főelve, hogy tedd azt, a mi magaddal és másokkal szemben kötelességed és nyugodj bele a változhatatlanba, mert a világ rendjét ugy sem vagy képes felforgatni. Az új hívők nem hisznek a tulvilágban, mert érzelmeikkel fel nem foghatják annak létezését. Az szekta hívei, mint az A. N. írja, szaporodnak. De hisz nem is csoda, a mikor a vallást mai napság pusztá divattá alacsonyítják némelyek.

— **Város, a hol nincs ügyvéd.** Szigó-Tarjánban, ebben a 10,000 lakossal bíró városban, mely most alakul át rendezett tanácsu várossá, hol a rimurány-salgótarjáni vasműgyárnak és a közsébnánya társulatnak hatalmas telepei vannak, nincsen egyetlenegy ügyvéd sem, a ki a közönségnek jogügyekben tanácsot adjon, s a jogkeresők, ha ügyvédre van szükségük kénytelenek Fülekre vasutazni. Pedig Szigó-Tarjánban egy-két ügyvéd ugyancsak tisztelességgel megélhetne. Mindenesetre nem árt, ha a kezdő ügyvéd urak tudomásul veszik e tekintetben ritka közleményünket.

— **Átvonuló katonaság étkezési pénze.** A közös hadügyminiszter a napokban tette közzé az átvonuló katonaság étkezési pénzt, vagyis azon összeget, melyért a szállások az átvonuló legénységnek étkezést adni tartoznak és ez a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg a dunáninneni kerület megyéiben, melyhez Barsvármegye is tartozik 21, a dunántúli kerületben 22, a tiszáninneni kerületben 20, a tiszántuliban 20 5, Erdélyben 19, — a horvátzlávon megyékben és városokban 19 5 krajczárban állapított meg.

— **RÓVID HIREK.** Kossuth Lajos egészségi állapotáról a mult héten aggasztó hírek keringtek mindenfelé. De mint írják, az influenza esett kormányzó már tul van a bajon. — **Szerbia kormánya** f. évi január 21-én lemondott. — **Nagy ujságkiállítás** lesz Milanóban ez évben, mely a világ összes hírlapjait fogja bemutatni a közönségnek. — **Az osztrák-magyar bank** kamatlatát fél százalékkal lejjebb szálította. — **Protestáns** nagygyűlést terveznek a protestáns egyház világi és egyházi vezérférfiai. A nagygyűlés jövő hó közepén lenne megtartandó. — **Nagy**

éhség ütött ki Zemplénvármegye tót lakossága között elannyira, hogy a nép több helyen zsecskával és falevelekkel vegyített zabkenyeret eszik. De még az sincs elegetendő.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Köszönetnyilvánítás.

A lévai Paulai sz. Vinczéről nevezett irgalmas Nővérek intézete 2 forintot adományozott a helybeli kath. legényegyesület könytára javára, mely kegyes adományért az egyesület nevében hálás köszönetét nyilvánítja.

Czibulya Vilmos,
elnök.

Irodalom és művészet.

A „Regény Szalon” 3-ik száma megjelent és Zempléni P. Gyula e különleges irányu, rendkívül érdekes tartalmu, gondosan szerkesztett félhavi, szépirodalmi folyóirata hiven beváltja az ígéretek, melyeket az első szám megjelenése alkalmával tett. — A világirodalomnak legjelesebb regényei, legszebb költeményei, szindarabjai novellái váltakoznak a „Regény Szalon”-ban, melynek gyönyörű, művészies kiállítású boritéklapja is kedves látványt nyújt a szemnek. — A „Regény Szalon”-t szives készséggel ajánljuk minden művelt olvasónak, mert negyedévi 2 frtért több és szebb olvasmányt szerezni lehetetlen. — A kiadóhivatal (Budapest, VIII., Népszínház utca 26) szívesen küld mutatványszámokat.

Képes irodalomtörténet. Az Athenaeum kiadásában megjelenő diszmunkáhol megjelent a 15 ik füzet egy művészi kivitelű melléklettel: ez a középkor leghíresebb miniatúra, Attavante által festett Damascenus-féle Corvin-kódex szines hasonmása, mely Ullmann József műintézetéből került ki. A szövegben Angyal Dávid befejezi Történetirodalmunk a XVIII. század elején című tanulmányát, ezuttal Bethlen Miklósról, Cserei Mihályról és Apór Péterről, a befejezésben Rákócziáról, Károlyi Sándorról és Bercesnyiről szólván. A következő czikkben dr. Szinyei József. A nemzetietlen kor cím alatt a XVIII. századi politikai, társadalmi és közművelődési állapotokat rajzolja. Utána Negyesy László: A XVIII. századi szépirodalom összefoglaló cím alatt szól először az elbeszélő (Kolumbán, Lázár János stb.) és vallásos költészetéről (Szönyi Benjámín, Rádai Pál), majd külön fejezetekben Mikes Kelemen es Faludi Ferencz szépprózai munkáiról, azzal az alapossággal, mely a szerző minden dolgozatát kitünteti. A szöveget számos illusztráció díszíti, ugy: Bethlen M. nevalírása, Károlyi Sándor szép kamaszzeitű arcképe, I. József, III. Karoly és Maria Teresia egybefoglalt medaillon-arcképe, továbbá egykoru rajzban: Maria Teresia magyar kiserettel. A hézagpótló vállalat füzetenkint 40 krrért. Megrendelhető Nyitrai és Társa könyvkereskedésében Lévan.

Nyilttér.

I.

Báli-selyemszöveteket méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig,** valamint **fe-kete, fehér** es **szines** selymszöveteket is méterenként **45 krtól 11 frt 65 krig** — rim, csikozott, koczkázott mitázott, damaszott stb. minőségben (minőség 200 különböző fajta és 2000 különböző szín s árnyalatban) **póstabér és vámmmentesen a privátmegrendelők lakására** szállit: **Henneberg G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postaforduloval küldetnek. Svajczba ez mizett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

II.

Haszonbérbe-adás.

Haszonbérbe adatik a főtisztelendő rozsnói káptalanak Ipolyságon Pusztalován és Tesmagon fekvő, a kataszter szerint 2467. kat. hold kiterjedésű, összefüggő jóságtestet képező és minden szükséges épületekkel ezek közt egy 9 szobából álló kényelmes uri lakházzal ellátott birtoka 1894. október 1-én kezdetét veendő 10, esetleg 12 év tartamára.

A haszonbéri feltételek nálam bár mikor megtekinthetők és kívánatra másolatban kivehetők.

Haszonbérbe venni kívánók írásbeli ajánlatukat, melyhez az ajánlandó bérösszegnek egy tized része készpénzben, vagy értékpapirokban bánatpénzül legyen mellékelve, márczius 1-ig kell hogy benyujtsák nálam.

Az évi haszonbérre nézve megjelgyeztetik, hogy az 11000 forintnál kevesebb nem lehet.

Ipolyság, 1894. január 20.

Hederváry Antal,

a címzett káptalan meghatalmazott ügyvédje.

— Hát szóljon, csak az öklét ne rázza, mert ideges vagyok.

— Hát csak azt akarom mondani, hogy a Betti kezéről mondjon le!

— Nem lehet az barátom!

— Nem?! — s vérben forgó szemekkel emelte rám öt csontos öklét.

— Azaz, hogy, . . . majd meggondolom. — No hát akkor most nem ütöm agyon, még várok vele, — iparkodott fellebbenteni előttem a jövő fátyolát — majd holnap után mégegyszer megkérdezem.

Igy váltunk el kézfogás nélkül.

Persze, hogy a mint elhagyott, mindjárt jobban éreztem magamat s eszem ágában sem volt, hogy Bettiről lemondjak, s másnap egész nyugodtan mentem ki a környékre végrehajtásra.

Harmadnap aztán az én emberem beállit hozzám. Nem is gondolkodhattam azon, hogy megijedjek-e, önkénytelen kényelmetlenül kezdtem magamat érezni. S az a gonosz, elvetemedett az agyonütéshez még mosolyogni is kezdett. Az bántott, hogy én leszek az első ember, kit mosolyogva ütnek agyon.

— Uram, én szánom önt!

Még szán a gazember, épeu ugy kezd mintha a modern szónokoktól tanulta volna.

— Örülök neki!

— Sohse örüljön! . . .

No ez belém akar kötni gondoltam magamban.

— Uram, üssön agyon, én Bettiről nem mondok le.

— Nem azért jöttem, de Betti kisaszony küldött, hogy mondjam meg, hogy ön szégyelje magát többé látni sem akarja, mert az az ember aki másnak a cipőjébe jár, nem érdemel mást, minthogy mákkal löjjék ki a szemét. Csak ennyit izent.

— Árulók, gyilkosok, — ordítottam fel, s behagyatottam az irodai nagy karos székbe meghalni. De a gutaütés még fiatalnak talált s élve maradtam. Most tudtam csak, hogy mért öltöztették reám nyelveiket a Zsiross gyerekek, mikor ma az ablakjuk előtt eljöttem. A Betti tanította be rája őket. O Betti, Betti! . . . A husz kövér disznó kezdett előttem elolvadni, s az egész álomból csak egy zsirfolt maradt meg emlékül a mellényemen azután a pompás vacsora után.

Óh ridegeőszí és nagykessereői Mandula Feri miért szült téged Alsó-Suttyomberek e keserű világra. Most Mucsá rajtad kaczag!

Hogy halálos sebemet meggyógyítsam siettim a baromorvoshoz.

— Oh Dini! Dini! . . . zokogtam keservesen.

— Mi a bajod, szólj, ha lehet segíték!

— Még te is ölsz? Ne viccelj velem, hanem kérlek, add kölcsön a revolveredet-meg öt golyót, ezt a szégyent egygyel lemosni nem lehet.

— De hát mi bajod az Istenért?!

— Elvagyok árulva, meg vagyok ölte, meghaltam elevenen, oda Betti, minden, minden a világon!

— Ugyan ne bomolj, majd segíték én!

— Hát tudnál?

— Hát csak kivéle!

Meggyóntam Dinettinek mindent és meggyógyított a baromorvos. Azután elkezdünk kacagni mind a ketten, hogy majd leestünk a divánról.

Dini átment a Zsiross uramhoz s Bettit felvilágosította, hogy az egész história csak azért lett elmondva, mert irigyelték boldogságukat. Ő kezekedik, mint a ki a párbaj-

nál orvos volt, hogy az ügy lovagiasan lett elintézve. Kár, hogy az első próbánál a Betti szíve ilyen vigadozó volt. Zsiross uramnak meg azt mondta, ha Bettit ide nem adja, akkor hivatalosan minden disznaját borsókásnak minősíti és tönkre teszi, ha enged, minden a régiben lesz és továbbra is szemet huny.

— De hát mi némiképen csillapítanék le az legény szívbéli hullámzata, a ki még mindediglen kötekedi magát az leányzó hajadonhoz! — mondá Zsiros uram a homlokára bökve s aranyos komót sapkáját föl-felé tolvá.

— Az a legkönnyebb, — mondá Dini — hát a többi leány kutya, majd választhat közülök, akár minden ujjára egyet!

— Á! az igazság, mint hizott malaczban a kés s adja a familia! — mondá Zsiross uram Dini tenyerébe csapja.

A kibékülés megtörtént. Hatalmas lakodalom volt. Zsiross uram a nagy nap öröme egy három méteres „mocsaras turkonczizom vagdalványos hosztolondékat” készített mi prózai nyelven kalbászt jelent. A Miska legény meg elfelejtette Bettit, mert most Mariska van a boltban míg ő a törzsök mellett a húst vágja s a kötése mellett a Mariska keresi mélységes szép fekete szemével a csinos vágó legényt.

Én meg az én aranyos Bettikémmel a másik házba vonultunk el, ingyen kapunk az após üzletéből mindent s boldogan egymást átölelve a tornáczról hallgatjuk annak a husz hizott disznónak jó izü csamcsogását s nem sokára beköszönt az a boldog óra, mikor szeretett apószómmal elmondhatom:

— Csalárdban az öröm! . . .

(Vége.)

Január 28.

5200/1893. tlkvi szám.

Póthirdetmény.

A lévai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint a Misura Anna végrehajtónak Kovacsik Miklós n. koszmályi lakos végrehajtást szenvedett elleni 61 ftt s jár. iránti végrehajtási ügyében 4387. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a végrehajtást szenvedő Kovacsik Miklósnak a n. koszmályi 27 sz. jkv. A I. 2. 3. 4. 7-9. sorsz. ingatlan 1/3 rész illetménye 644 ftt kiküldési árban N. Koszmályon 1893. évi február hó 15-ik napjának d. e. 9 órájára kiűzött árverés az 1881. LX. t. cz. 167. §-a alapján a lévai takarékpénztár végrehajtató érdekében is 300 ftt tőke, ennek 1890. július 25-től járó 8%-os kamatai 21 ftt 70 kr. per 9 ftt 65 kr. végrehajtást kéri és 8 ftt 65 kr. árverés kéri költség követelése kielégítése végett megtartani fog.

Kelt Léván, 1893. évi decz. hó 23. n.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Hamar,
kir. aljbíró.

3490/1893. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Benkovic Andrásné szül. Parlagi Ilona végrehajtónak Gimesi Miklós, Paulina, Sebó János Lajos s tarsi végrehajtást szenvedő elleni 300 ftt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a lévai kir. jbiróság) területén lévő O Bars község határában fekvő az óbársi 138. sz. tjkvben A. I. 1. 4. sorsz. alatt foglalt Gimesi Miklós, Vongetka sz. Gimesi Paulina, Sebó János és Sebó Lajos nevével vezetett beltelek rét és tartozékára 429 fttban, — és az óbársi 356. sz. tjkvben A. I. 1. sorsz. 510/6. hrsz. alatt foglalt Gimesi Miklós, Vongetka sz. Gimesi Paulina, Hanszko István és neje Hribik Maria nevével vezetett ingatlanra az árverést 170 fttban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi február hó 28. napján délelőtti 9 órakor O Bars község házával megtartandó nyilvános árverésére a megállapított kiküldési árban alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1888. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avgy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Léván 1893. évi szeptember 18-án.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Hamar, kir. aljbíró.

548/1893.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenné közhírré teszi, hogy a verebelyi kir. járásbíró 1893. évi 2785. számú végzése következtében dr. Jelnek Miksa ügyv. által képviselt Frankl Mór özvegye javára Liphay Aurél ellen 373 ftt 10 kr s járuléka erejéig fogantositott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1000 fttba becsült 3 drb. lóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a verebelyi kir. járásbíró 2791/1893. számú végzése folytán 373 ftt 10 kr tőkekövetelés, ennek 1892. évi május hó 17-ik napjától járó 6%-os kamatai és eddig összesen 66 ftt 55 kroan bíróság már megállapított költségei erejéig Zs. Gyarmathon leendő eszközzésére 1894. évi február hó 16. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Verebely, 1894. január 18-án.

Patay Sándor,
kir. bírósági végrehajtó.

4455. sz. tlkvi 1893.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. jbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Brehel Sámuelné végrehajtónak Fleischer Károlyné sz. Spada Antonia végrehajtást szenvedő elleni 250 ftt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a lévai kir. járásbíró) területén lévő Gr. Lök községben fekvő végrehajtást szenvedett Fleischer Káryné sz. Spada Antonianak a Gr.-Lök 193. sz. tjkvi A. + 1. sor 31/a. hrsz. a. ingatlanára ez árveést 537 fttban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1894. évi február hó 26 ik napján délelőtti 9 órakor Gr. Lök község házával megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avgy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Léván, 1893. évi novemb. hó 10.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Hamar, kir. aljbíró.

288/1893. vhtsz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezenné közhírré teszi, hogy az újbányai kir. járásbíró 2187. számú végzése által, dr. Weisz Zsigmond lévai ügyvéd által képviselt, Weisz Mór felperes lévai bejegyzett kereskedő, mint végrehajtó javára Hoffmann Henrik bars-berzenczei lakos alperes ellen 174 ftt 71 kr tőke, ennek 1893. évi szeptember hó 9 ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összes (felszámítható) járulékaiból még fennálló hátralék erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1555 fttba becsült bérlemény területén lévő 1-20. t. a. összeirt: 14 drb. marha, gazdasági felszerelvények, 475 métermáza vegyes takarmány, szobabútorok, ágynemű és 15 hektolitert tevő hordókból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2223. sz. kiküldést rendel végzés folytán a helyszínen, vagyis Barsberzenczeen leendő eszközzésére 1894. év február hó 12 ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kiűzetendő.

Kelt Újbányán, 1894. évi jan. hó 20. n.

Simonidesz Adolf,
kir. bir. végrehajtó.

Horgony-Pain-Expeller

A Richter-féle Tinct. Capsicé comp.

elnevezés alatt igen jó hírnévnek örvendő Ezen fájdalomcsillapító bedörzsölés valamennyi közhírvény, csúsz és tagzsárgatásban szenvedő egyéneknek ez uton legyen ajánlólag emlekeztetve hozva. Ezen tinktura már 25 év óta, mint legmegbízhatóbb háziszser általánosán kedvelt és ennélfogva már további ajánlásra nem szorul.

Csekély ára : üvegenként 40 kr., 70 kr., vagy 1 ftt 20 kr., vagyontalanoknak is lehetővé teszi, ezen kitűnő háziszsernek beszerzését. Bevásárlás alkalmával a "Horgony" védjegyre ügyelendő, nehogy utánzatot adjanak, mert csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valódiak. Ha a valódi Pain-Expeller helybe nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártók gyógyszerháza: Richter gyógyszerháza "az arany oroszlanhoz" Prágában vagy Török Józsefgyógysz. Budapestben.

ÉPÍTÉSI HIRDETMEYNY.

A lévai uradalom kegyurasága alá tartozó lévai róm. kath. nagytemplom egész tetőzete, a használható ép anyagok felhasználásával, ujonnan építendő lévén, ezennel felhivatnak az ily munkára jogosult szakértő vállalkozók, miszerint ezen építési ajánlatukkal a lévai uradalom alulirt igazgatóságához forduljanak, a hol minden további utasítás megadatni fog.

Kelt Léván, 1894. január 25.

LÉVA URADALMI FŐBÉRNÖKSÉG IGAZGATÓSÁGA.

Árverési hirdetmény.

A körmeözbányai m. kir. erdőgondnoksághoz tartozó és Turócmezgyében, Alsó-Turcsók község határában, a vasuti állomástól 3-4 klm. távolságban fekvő Turzsting nevű erdőhely. A üzemsztály I. vágássorozat 4 tag, 32 asztag, 236 kat. hold vágás területén, tövön, az erdőn kijelölt, s az alább részletezett épületi- és tűzifa, **f. évi február hó 26-án délelőtti 10 órakor** a zsarnóczai m. kir. erdőhivatal irodájában árverés útján el fog adatni és pedig:

a) 490m ³ lucz és jegenye épületfa 28 cm. középátmérőig	á 2 ftt 50 kr.	1225 ftt — kr.
b) 3459 " lucz és jegenye épületfa 28 cm. " felül á 4 ftt — kr.	13836 ftt — kr.	
c) 32 " juhar szil. és köris szerszámfa	á 2 ftt 90 kr.	63 ftt 80 kr.
d) 581 " fenyő hasáb- és dorongfa	á — ftt 36 kr.	209 ftt 16 kr.
e) 580 " fenyő fekfűfa	á — ftt 22 kr.	127 ftt 60 kr.
f) 832 " kemény hasáb és dorongfa	á — ftt 48 kr.	399 ftt 36 kr.
g) 831 " kemény fekfűfa	á — ftt 30 kr.	249 ftt 30 kr.

Osszesen: 16110 ftt 22 kr.

A versenyzők kötelesek, az árverés megkezdése előtt a kiküldési árban 10%-ot azaz 1612 fttot bánatpénz gyanánt, az árverező bizottság kezébe letenni. Szabályszerűen szerkesztett és 50 krajczáros bélyeggel és bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

Az árverési és szerződési feltételek az alulirt erdőhivatalnál bármikor megtekinthetők.

A m. kir. erdőhivatal.
Zsarnóczán, 1894. január 20-án.

17/1894.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi 60. t. cz. 102. §. értelmében ezenné közhírré teszi, hogy az ipolysági kir. járásbíró 1893. évi 4666. 4667. számú végzése következtében dr. Weisz Zsigmond ügyvéd által képviselt Weisz S mu és Hruskovic Samu javára Hilvert Károly ellen -- I. 281 ftt 97 kr. II. 200 ftt s jár. erejéig fogantositott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 444 ftt 50 krba becsült: norenbergi és rövidárúk, vásznak és rőfös árúk butor és ágyneműekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az ipolysági kir. járásbíró 4696./93. számú végzése folytán, I. 281 ftt 97 kr. II. 200 ftt tőkekövetelés és járuléka erejéig Bábban leendő eszközzésére 1894. évi február hó 5 ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitzetnek, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi 60. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Ipolyságon, 1894. évi január 15.

Baig Mór, kir. bir. végrehajtó.

3182/1893. tkvi szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Chlebo Lőrincz végrehajtónak Gajdos Imre, Chlebo János és Chlebo szül. Izsöld

Anna végrehajtást szenvedők elleni 56 ftt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a lévai kir. járásbíró területén lévő a csejki 239. sz. tjkvben A + 1 sorsz. a. foglalt 1/2 részben a végrehajtást szenvedett Gajdos Imre és 1/2 részben Gajdos Ignicz kisk. társtulajdonos nevével 1866. hrsz. számú ingatlanra 1 fttban, a csejki 333. sz. tjkvben foglalt 332/3435. részben a végrehajtást szenvedett Gajdos Imre és 1335/3435. részben Gold Adolf, 1692/3435. részben Gajdos Imréné szül. Boldis Katalin és 332/3435. részben Gajdos Ignicz kisk. társtulajdonosok nevével vezetett A + 1 sor. 588 hrsz. számú ingatlanra 72 ftt 33 krban, végre a gr. szőlősi b. 45. sz. tjkvben A I. 1 sorsz. szám alatt foglalt 2/8 részben Chlebo János és Chlebo Lőrincz szül. Izsöld Anna végrehajtást szenvedettek és 8/8 részben Hauran János, Hauran Jánosné szül. Gajdos Maria társtulajdonosok nevével vezetett új beltelekre s felülépítményére az árverést 443 fttban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi január hó 29 ik napján délelőtti 10 órakor Csejki község házával és ugyanazon napon délutáni 3 órakor, Gr.-Szőlős község házával megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési árban alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-os, vagyis 10 krt, 7 ftt 24 krt, 44 ftt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. törv. czikk 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avgy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegáltatni.

Kelt Léván, 1893. évi augusztus hó 19. napján

A lévai kir. járásbíró mint tlkvi hatóság.

Hamar,
kir. aljbíró.

Szabadalm. valódi SINGER és valódi HOWE
családi és iparos varrógépek

igen csinos kiállításal 5 évi jótállás mellett minden hozzávalóval.

Árak részletfizetésre: valódi utánz.

Singer családi varrógép kézi hajtásra	, , ,	22.—	19.—
Singer családi varrógép állvány és szekrényvel	, , ,	35.—	28.—
Singer Medium iparosoknak gép állványval	, , ,	40.—	36.—
Nagy Singer 4-es iparosnak állványval	, , ,	46.—	39.—
Howe családi varrógépek állványval	, , ,	33.—	27.—
Nagy Howe iparosoknak varrógépek	, , ,	46.—	38.—
Ringschiff iparos varrógép	, , ,	70.—	58.—

Készpénz fizetés mellett 5%-al olcsóbb.

A valódi SINGER és HOWE gépeknek egyedüli raktára KERN TESTVÉREKNÉL Léván.
Géptük, részek és csónak olcsón.

213. 26—21.

Valódi párisi
Gummi és halhólyagok

utólérhetlen, kitűnő minőségben tuczatonként 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, és 8 ftt. Póstan, discretió mellett bárhová küld

Reiff J. különlegességek kereskedése Bécs
IV. Magarrethen Strasse 7.

Első és legjobb hírű czég e nembn. Solid, jó kiszolgálás. Részletes árjegyzékek ingyen, bérmentve, zárt borítékban.